

## Reconèixer el conflicte

*«Malgrat l'intent de criminalització del moviment independentista, el conflicte segueix sent polític»*

**Que és una causa general contra l'independentisme s'ha dit moltes vegades.** Ho diu el bon amic Raül Romeva en el seu últim llibre Des del banc dels acusats (Ara Llibres) quan explica que davant del Tribunal Suprem s'hi van asseure més de dos milions de persones a qui l'Estat no ofereix cap altra via que la repressió.

**Aquesta setmana el PSOE ha parlat per primera vegada de l'existència d'un conflicte polític a Catalunya.** Ho ha fet per mà d'un dels seus negociadors, José Luis Ábalos, ministre de Foment en funcions i secretari d'organització, a l'avantsala de la primera reunió amb els negociadors d'ERC per explorar la governabilitat de l'Estat i el suport dels republicans a la investidura.

**És una causa general perquè l'Estat, amb tot el seu poder i maquinària,** des del Rei fins als estaments policials, han avalat la persecució contra l'independentisme amb mètodes penals però també a través del desprestigi d'una aspiració legítima, pacífica i democràtica que ha guanyat de manera continuada les últimes eleccions a Catalunya.

**És una causa general perquè a través de la por i la repressió trosseja l'acusació i l'aplicació de la justícia contra els mateixos fets:** el judici dels líders al Suprem; la mesa del Parlament, al TSJC; l'antiga cúpula d'Interior, a l'Audiència Nacional; els aforats Josep M. Jové i Lluís Salvadó també al TSJC; els alts càrrecs del Govern processats al Jutjat nº 13 de Barcelona. És una causa general perquè el Tribunal de Cuentas ha engegat la piconadora contra l'antic govern i fins a una trentena d'alts càrrecs a qui requerirà les despeses de l'1-O, amb fiances milionàries i l'embargament del patrimoni.

**És una causa general contra l'independentisme,** que és una opció política que ha defensat l'autodeterminació en els seus programes electorals i, amb aquest compromís, ha guanyat les eleccions. La dissidència política no és un delictes i, fins i tot a l'Espanya contemporània, ens havien dit que en absència de violència es podia parlar de tot.

**Per això, malgrat l'intent de criminalització del moviment independentista,** malgrat els retrats robots de líders fanàtics i eixelebrats que ha construït part del sistema mediàtic espanyol dels presos polítics, malgrat les acusacions per terrorisme contra el Tsunami Democràtic i l'intent d'aplicar un protocol policial de kale borroka als carrers de Barcelona, el conflicte segueix sent polític.

**I si el conflicte és polític,** la solució al conflicte només pot ser política. Perquè si fos un problema penal, parlariem de respostes penals. Si fos un conflicte econòmic, parlariem de solucions econòmiques.

**El PSOE s'ha assegut a negociar amb els independentistes perquè està en joc la governabilitat de l'Estat.** Ho fan cara a cara amb el partit guanyador de les eleccions, amb un dels seus represaliats que espera judici - Josep M. Jové-, amb el partit d'Oriol Junqueras, per qui el Suprem ha sentenciat 13 anys de presó com a màxim responsable de l'1-O.

**Sembla que és l'hora d'escoltar-se.** Però el PSOE faria bé de recordar que desaccelerant la repressió no n'hi haurà prou. Que l'1-O va ser un acte per reivindicar el dret a l'autodeterminació, que els qui són a la presó no hi són per sortir-ne amb un indult, que cal reconèixer el dolor infligit i cal buscar vies polítiques perquè la ciutadania de Catalunya pugui exercir el dret a decidir.